

nek: a legnagyobb nyáj 26 ezer tyúkot számlál.
Egy 3000 darabból álló nyájnak 5 acre területre van szükség, míg 10 ezer tyúknak bővebben elegendő 10 acre.

A tenyésztők közül a leggye-
sebbek tyúkonként 1.50 dollár
hasznot érnek el évente, de van
akiknek hanyagabbak, akiknek
haszna darabonként nem haladja
meg a fél dollárt. Ezelőtt 2
évvél az átlagos hozam egy
tyúk után évi 125 drb. tojás
volt; jellemző, hogy már tavaly
ez az átlag 140 darabra emelke-
dett s voltak olyan termelők,
akik 180 darabot produkáltak
átlagban.

Ezeknek az adatoknak ismerete
után felmerül a kérdés,
hogyan lehetne tud California-
kelt használni, ilyen nagy ará-
nyokban foglalkozni a baromfi-
tenyésztéssel és tojástermelés-
sel, mikor Amerika keleti álla-
mokban általában a panasza a to-
jás túltermelése miatt s amikor
California minden egyes darab
tojásnál fél centtel hátrányban
van a New York környéki termelők-
kel szemben, tekintve a to-
jás előállítás költségeit
és főképpen a hat napos vasúti
szállítás, vagy a még hosszabb
tengeri ut fuvarköltségeit?

Már pedig California bírja
jól a versenyt s ennek a titok-
nok megjelölése: minőség és
standard áru!

Amerikának egyik érdekelt-
sége a legtöbb Kanadában is
meghonosított „chain-store”
rendszer; üzletek láncolata.

Egyetlen vállalkozásnak szá-
meg száz fióküzlete, boltja van.

amiket a központ, mint valami
óriási vásárló lát el áruval. Ter-
mészetes, hogy a vevő az ilyen
boltok mindegyikében egyforma
áron, egyforma árut kap. A
legelterjedtebb „chain-store” a
fűszer- és élelmiszer kereskedé-
sek láncolata. Mikor ezek az
üzleti vállalkozások tervbevet-
ték, hogy standardizált, egyfor-
ma tojást akarnának árúsítani
s megfelelő minőséget vagónté-
telekben hajlandók rendszere-
sen vásárolni: California jelent-
kezett eladóként. S hogy a ke-
resletet annál biztosabban kielé-
gíthessék, erre a célra egyesült
a három legnagyobb californiai
termelő- és értékesítő szövete-
ket PEP néven (Pacific Egg
Producers.) Ez a PEP aztán
csakugyan szédületes eredmé-
nyeket produkált. Az egyik ha-
járól 18 millió darabot vitt Buenos
Airesbe, a másik 3 és fél millió
darabot New Yorkba.

Az ilyesmit eddig még Ameri-
kában sem tudták utánozni. A
PEP 1920-ban 400.000 láda to-
jást szállított New Yorkba;
1927-ben pedig már 1,200,000
ládát. Az arányok évről-évre nő-
nek. De ez a növekedés azért
gondolkodóba ejti magukat a ca-
liforniakat is. Meddig mehet
még a fejlődés? Mert a verseny-
képes árat a távoli piacokon
csak a nagy tömegtermelés biz-
tosíthatja. A versenyképesség
nem okoz gondot a californiai
termelőknek, legyőzik a szállítási
nehézségeket is; mivel azon-
ban az egész állam specializált
élelmiszerek termelésére rendez-
kedett be: attól lehet tartani,
hogy nem talál majd elegendő

mennyiségű fogyasztót. Persze
a californiak sem termelhet-
nek annyit, hogy annak elfor-
gyasztója ne akadna, ha az e-
gész világot figyelembe vesz-
szük. A józan amerikai azon-

ban realisan gondolkozik s Ca-
liforniaiban, előrelátással, má-
ris azon törik a fejüket, hogy
miképpen lehetne praktikus e-
gyensúlyba hozni a termelést a
fogyasztással.

A GYERMEKNEVELÉS JELENTŐSÉGE NEMZETI SZEMPONTBÓL

IRTA: PAPP JÁNOS LASZLÓ, windsori ev. lelkész.

Ezen írással a kanadai
magyarságnak egy igen égető
és életbevágó fontos probléma-
jára kívánok rámutatni. Köztu-
domásu az a tény, hogy jelen-
leg meglehetősen nagy számban
működnek úgy az Amerikai E-
gyesült Államok, mint Kanada
területén a különböző vallásfe-
lekezethez tartozó magyar
egyházi szervezetek, sőt ezek-
nek száma az újonnan alakuló
gyülekezetekkel napról-napra
szaporodik.

A valódi helyzetet nem ismerő
szemlélő a magyar újságok-
ban tömegesen megjelenő egy-
házi közleményeket olvasva
állapítaná meg, hogy a külföld-
re szakadt magyarság egyházi
élete a legszebb mederben ha-
lad előre és a legjobb remények-
re jogosít. Az egyházi munkát
végző magyar lelkészek, kik e-
gyütt élnek és küzdenek az ide-
kivándorolt magyarsággal, kö-
rántsem látják teljesen kielégít-
őnek a jelenlegi helyzetet. Szor-
moruan kell leszögeznünk azt
a tényt, hogy a magyarság zö-
me teljesen távol tartja magát
minden magyar egyházi mozga-
lomtól és mindössze csak egy-
kicsiny töredéke számítható az
egyházfentartó egyháztagok kö-
zé.

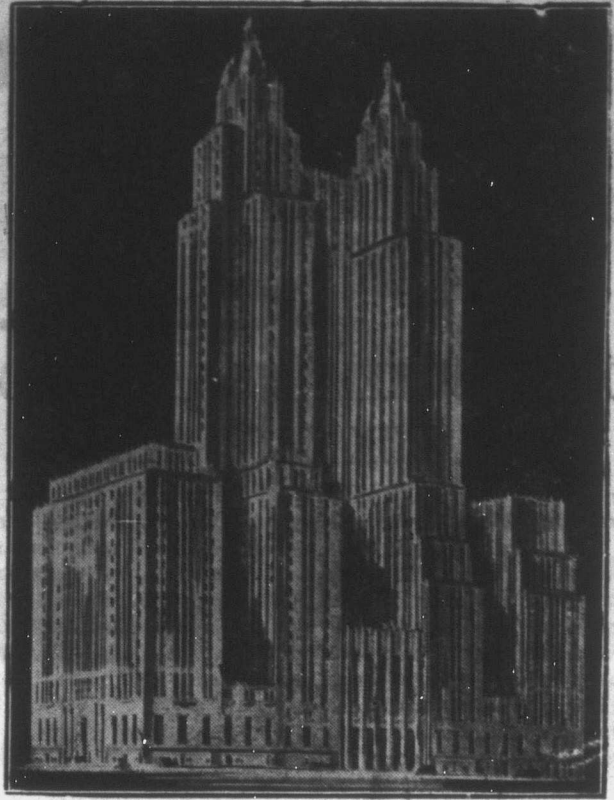
A magyarság nagy része a-
zokban távol van az egy-
házi élettől pedig még csak az
első generációnál tartunk. Ez
a csoport magyar iskolában, a
magyar földön nevelkedett és
ottan kapta meg vallásos neve-
lést is. A magyar tanító, a ma-
gyar hitoktató és a magyar le-
veg magyarnak nevelte és lám
új viszonyok közé kerülve, új
országba letelepedve, mégis hű

lenül elhagyta az édesanyját, el-
került a magyar templomot.

Miért van ez így? Hogy lehet
az, hogy a magyar föld nevelt-
dóma az a tény, hogy jelen-
leg meglehetősen nagy számban
működnek úgy az Amerikai E-
gyesült Államok, mint Kanada
területén a különböző vallásfe-
lekezethez tartozó magyar
egyházi szervezetek, sőt ezek-
nek száma az újonnan alakuló
gyülekezetekkel napról-napra
szaporodik.

Nem is az a célo most, hogy az
eltekedtek és az elszéledtek
ügyével foglalkozzam, hanem
inkább arra kívánok rámutatni
hogy mi lesz a jövő generáció-
ból, ha már az elsőnél vesztélyez-
tetve van a magyar egyház sor-
sa.

Melyik az az út, melyen min-
den magyar gyülekezetnek ha-
ladnia kell, hogy a fiatalságot,
a jövő nemzedéket az egyház
kebelében megtarthassa?
Szerintem is egyedül a ma-
gyar lelkészek által vezetett ma-
gyar iskola és vallásoktatás biz-
tosítja a külföldi magyar egyhá-
zak jövődjét. Az az egyhá-
tag tehát, aki elmulasztja gyer-
mekét elküldeni a magyar isko-
lába, nemcsak gyermeke, hanem
egyháza és magyarsága ellen is
súlyos vétést követ el. Sokan
panaszokodnak az önálló és misz-
szói hatóságoktól segélyt nem
kapó gyülekezetek tagjai hogy
csak nagy nehézséggel bírják a
új viszonyok közé kerülve, új
országba letelepedve, mégis hű



Ilyen lesz a világ legnagyobb szállódjaja, az új Waldorf-Astoria New York szívében. A 40 millió dollárt felemésztő 44 emeletes modern palota óriást a magyarországi születésű Berger Alfréd építész-mérnök terv szerint építik és igazgatója Horváth Ödön kiváló hazánkfia, az Amerikai Magyar Kereskedelmi Kamara elnöke lesz.

zebb feladat egy olyan intéz-
ményt támogatni, amelynek jövő-
vendője felől bizonytalanok va-
gyunk. Szomoruan kérdezzük
gyermekünk, mi lesz a tem-
plomunkból, amit mi építettünk
fel keserves keresményünkkel,
ha mi már nem leszünk az élők
sorában?
Ha azt nem akarjuk, hogy
templomunk idegen kezére jus-
son, akkor már most kell gon-
doskodnunk arról, hogy jó ke-
zekbe kerüljön. Hagyjuk
gyermekünknek?! Hiszen ők is
idegenekké válnak, ha nem ré-
szesítjük őket idejekorán ma-
gyar vallásos nevelésben.
A magyar templom magyar
kézben való megőrzése és mint
magyar nemzeti tulajdonnak
vábbi léte tehát egyedül csak

gy lehetőséges, ha komolyan
gondoskodunk gyermekeink ma-
gyar vallásos szellemben való
neveléséről.
Azok a gyülekezetek, melyek
a magyar iskolát kiküszöbölték
saját maguk ásták meg sirju-
kat. Ott pedig, ahol még nem
gondoskodtak a gyermekek ma-
gyar vallásos oktatásáról, med-
dő munkát végeznek s célzato-
san, megfontoltan elvesztik a
magyar templomot és idegen
kezre játsák. Magyar egyházi
munka magyart iskola nélkül el-
képzelteletlen. A magyar egy-
házi szervezetek vezetőinek és
tagjainak érzéniök kell felelőssé-
güket a gondjaikra bízott ma-
gyar lelkek és magyar egyházi
tulajdonokért.
A jelenlegi egyházfentartó fel-
nöttek vallásossága csak akkor
teljes, ha gyermekeik vallásos
neveltetésén keresztül gond-
osan előkészítik egyházuknak,
templomuknak jövődjét. Ut-
törő munkájuk csak akkor lesz
igazán gyümölcsöző és megál-
dott, ha előrelátásukkal lefe-
tik a jövődó gránitkövét is.
A magyar vallásos szellemben
való gyermekneveléssel két célt
szolgálunk: öntudatos magyar-
rá neveljük gyermekeinket és
drága magyar templomunkat
mélto utódokra hagyjuk.

HADGYAKORLATOK A MAGYAR HATÁRON

A cseh Rude Pravo erősen
megcenzúrázott cikkben a kis-
antant titkos katonai szerződés-
ének a napokban történt aláírásá-
sával összefüggésbe hozza a
kisantant egyes államaiban
most megkezdődő hadgyakorla-
tokat, amelyek feltűnő módon
a magyar határ körül foly-
nak. „Jugoszlávia után, írja a
lap, most már Csehszlovákia is a
magyar határnál, Pozsony kör-
nyékén, a Fehér Kárpátok nyul-
ványainál rendezi meg a IX és
X. hadosztály zárógyakorlatait
Hogy a kép teljes legyen, e h-
végén Románia a szatmár-nagy-
váradi vonalon kezd meg a had-
gyakorlatokat. Ugy látszik,
nem ok nélkül jelentette a prá-
gai Poledni List, hogy a kisan-
tant hadseregeit a háboruban
közös hadvezetés alá rendelik.

INASOK AZ ELŐSZOBABAN
— A kend gazdája talján?
— Már miért volna talján?
— Mert úgy hallottam, hogy
a taljánok tartanak a házukban
majmokat.

Keletkanadában
a legjobb, legbiztosabb
és leggyorsabb pénskü-
ldési iroda.

Pénsküldésekért teljes felelősséget vállalok.

HAZAK, FARMOK STB. ADAS-VETELET INTÉZTESSE VELEM

Bármilyen ügyes-bajos dolgában forduljon hozzám:

LOUIS SZABO
BOX 244 9 Crowland Str. Welland, Ont.

A „CANADIAN NATIONAL RAILWAY EXPRESS” magyar megbízottja.

Az öreg nagyon megkapta az
deklarációját s megkérdezte
a fiatal jegyzőtől, hogy ki
a szép, hófehér hajú magyar.
A jegyző a legnagyobb meg-
nyugtatással ezt felelte:
— A Köcsög Mukli.
— Köcsög Mukli? — ütődtem
eg s a jegyző felé fordultam.
Ez a neve — kérdeztem csod-
alkozva.
A jegyző nevetett:
— Nem, — felelte — a becsü-
es neve Letenyel János.
Ismerem jól a falu népét, tu-
n, hogy a gunyneveket min-
olyan embereknek adják, a-
félszegek, vagy pedig olyas-
csinálnak, amellyel rászol-
nak a nevékre.
Eppen ezért, sehogyan sem
tam elképzelni, hogy ennek
nép szál, hófehérre öszül, Ár-
os tekintetű magyarnak ho-
na adhattak ilyen nevet,
y: Köcsög Mukli.
Mért a jegyzőre néztem:
— Miért hívják Köcsög Mu-
k? — kérdeztem tőle s ki-
sian vártam a feleletét.
Jegyző behívta a bírót s az
megszólította:
Bíró ur tudja, hogy az ő-
Letenyel Jánost mért hívják
ög Muklinak?
Bíró bólintott:
Tudom.
Legyen szives, mesélje el,
dől a jegyző — mert én,
én megvallva sohasem
lódtem iránta.
Bíró idősebb ember volt s okos
megtámasztott, hogy a fa-
sz története és kevés ese-
élete az emlékezetében
at hissem, — kezdett ne-

szélni — ezt a dolgot már igen
kevesen tudják, mert bizony ré-
gen történt az, mikor Letenyel-
re ráadták a Köcsög Mukli ne-
vet.
Az apját Letenyel Andrásnak
hívták.
János akkor még olyan hátul-
gombolós gyerek volt.
Ez elmesélte az esetet:
Letenyel Andráséknál nagy
sürgés-forgás volt, gyereket
hozott a gölya. Mivel pedig az
apa rátartós ember volt s egy-
kis vagyonnal is rendelkezett,
hát körülnézett, komát keresett.
A gyerek ugyanis pompás gyere-
k volt, csak úgy gömbölyödött
négy kiló körül járt a sulya, mi-
kor megszületett, hát illő, hogy
ilyen gyerekek a keresztapja
azután olyan ember legyen.
Választása Kümüves Istvánra
esett, még pedig azért, mert
Kümüves igen jó beszédű em-
ber volt. A legutolsó követvá-
lsztáskor olyan talpraesett szó-
noklatot tartott, hogy az egész
falú az ő jelöltje mellé állt.
Mindjárt pertu poharat ivott ve-
le a gróf. Majd a keresztelésén
a gyereket is felköszönti!
Mikor a nagy nap elérkezett,
reggel óta sütöttek, főztek. Any-
nyl volt az asztalon a köcsög,
hogy csak úgy sárgállott, zöld-
dült, kékült tőlük a konyha.
Ugy határozták, hogy a lako-
mát az udvaron tartják, a sze-
derfa alatt.
János gyerek, Letenyelék fia,
rettentően szerette a tejfőt.
Egész nap a konyhában csön-
törgött. Ha egy köcsög kiürült,
mindjárt kezelébe vette s any-
nyira nyalta, szopogatta, hogy
utóbb már a máza is lejött, a

főző asszonyok azonban olyan
boszorkányosan kitorölték belő-
le a tejfőt, hogy a gyerekek
alig maradt valami. Nem csoda
hát, ha még a mázát is lenyalta.
Mikor ezenképen a negyedik
köcsögöt is megnyalakodta már
huncut kis agyába ravasz gon-
dolat esett.
Az asszonyok sürögtek-for-
rogtak, mindenik a maga dolgá-
val volt elfoglalva, a köcsögök-
kel nem törődtek.
János szeme megvillant. Ar-
ra gondolt, hogy máma kedvére
jólakhatna tejfelel. Fáradságba
sem kerülne, mindössze onnét
az asztalról kellene egy köcsög-
gel elkanyarítani. Senki sem
venné észre, hogy a sorokból
egy hiányzik.
A gondolat piszkálta, mindig
közelebb faralt az asztalhoz,
egy kiválóan alkalmas pillanat-
ban azután nyakon csipett egy-
tele köcsögöt, azzal kilődult az
udvarra.
Hogy a köcsög tartalmát az
élvezéshez szükséges kellő nyu-
galommal elfogyaszthassa, fel-
mászott a szerderfára, kiült a sü-
rű leveles ágra. Ott nem látják
meg, mit művel és lakmározni
kezdett.
Közben megterítették a sze-
derfa alatti asztalt, a vendégek
is megérkeztek s a házigazda ut-
mutatása szerint elfoglalták he-
lyüket.
Kümüves koma éppen János
alá került.
Ették, ittak, beszélgettek.
A lakoma pontos programm
szerint ment.
Az egység úgy volt, hogy a
második tál után kihozták az
elsőbe fogta, álmos fejét lehajto-
t, és csendesen szunyókált.

mikor Kümüves koma ráköszön-
ti az életet, meg az egészséget.
Ugyis az ő kedvéért történik a
céoc.
A szónoklat hírére persze a
falú dologtalanjai is a kapu elé
sereglettek, hogy ők is meghall-
gassák Kümüves István köcsög-
tölési programmbeszédét. Mert
közbeszéd szerint az olyan lesz,
hogy olyant csak kevesen hal-
lottak még a faluban.
Mindenké nyugtalan volt,
csak — fent a fán — János gye-
rek ette, mártogatta szopogatta
törhetetlen nyugalommal a tej-
főt. Felit már kinyalogatta,
már olyan volt a hasa, mint a
dob. Azért csak ette, nyelte.
Gondolta, inkább belepusztul, de
ez egyszer kedvire jólik!
Alatta mozgolódás támadt,
Kümüvesné, a körsztanya, ki-
hozta az ujszülöttet, karjára
fektette, ura elé nyujtotta, az-
után rápislantott emberére.
Kümüves István felállt, meg-
köszönte a torkát. Nagy, vá-
rakozástel csend támadt, az-
után beszélni kezdett. Beszélt,
csak úgy dőlte belőle a szó.
Közben János gyerek úgy jól-
lakkott, hogy majd kifakadt, pe-
dig a tejfel fele még a köcsög-
ben fehéredett. Sőhajtott, nyö-
gött, unta is magát, nem tudta,
mit csináljon. De a fáról nem
mert lemászni, mert akkor
megtudták volna, hogy mit mű-
velt ott. Hát megadással türe-
sorsát.
A koma még mindig beszélt.
A hangok lassan elringatták
Jánost a tisztességes neve he-
lyett csak Köcsög Muklinak hív-
ják a faluban.